

KOŹDZIURNY (1) *pron*

koździurny a. koździurny a. kozdziurny

N sg m koździurny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Każdy bez wyjątku: Sámí pásterze nieumieli [!] wyrozumienia: wślyfCy śie puścili ná śwą drogę/ kozdziurny [unusquisque; każdy Leop 1577] zá śwym łákomftwem/ od nawyśzfśego do naypoślednieyśfego. Leop Is 56/11.

Cf **KAŹDZIUCHNY**

TZ